

ΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Ό,τι τζι αν κάμ' ο άνθρωπος, τζιει που' ννα ρίξει κλίση
εν για την ευκολίαν του καλλίτερα να ζήσει.
Η τέγνη εν καλόν πράμα, στη ζήση βοηθά σε
τζι' ούλος ο κόσμος σ' αγαπά, ένας τεγνίτης να' σαι.
Όμως να κάμνει μιαν δουλειά κανένας δίχα λάθη,
πρέπει, ο κάθε άνθρωπος, γράμματα για να μάθει.
Τα γράμματα αννοίουσιν τα μάθκια του πλασμάτου
δείχνουν του στράταν σίουρην τζιαι παρπατούν μιτά του.
Εν φως μέσα στα σκοτεινά, τζιαι φέγγουν νύχτα μέρα
τζι' όποιος μαθαίνει γράμματα, εν παν εις τον αέρα.
Τζιαι πρώτα που το δάσκαλο, να ξέρει καλοσύνη,
που τα' άνοιξεν τα μαθκια του, ν' αμπλέπει τζιαι να κρίνει.
Να σέβεται τον κόσμον του τζιαι να γεννά ο νους του,
ναν' του σπιδκιού του στόλισμα, καμάριν τους γονιούς του.
Κακότυχος πον' έμαθε γράμματα τα παιδικιά του,
θωρεί τζιεινους που μάθασιν τζιαι κρούζει η καρκιά του.
Μα τζιεινοι που σπουδάσασιν παιδικιά στην κοινωνία,
σαν νάχουν μες στο σπίτιν τους σωστήν περιουσία.
Η μόρφωση στον άνθρωπον, εν μάλι πον' πουλιέται,
εν σπίτιν σιερόχτιστον, με λιώννει, με χαλιέται.
Καλλιώρα του που σπούδασεν τζι' έσει μιαν τέτοιαν χάρη,
όμως γρειιάζεται τζι ο νους, για να τα κουμαντάρει.
Εμείς, αν δεν εμάθαμεν τζιαι κρούζει η καρκιά μας,
ούλλοι μας να πασκίζουμε, να μάθουν τα παιδικιά μας.

Ανδρέας Μαπούρας